

מכתבים

גם זה מחיר המילחמה

לא רק החללים וקורבניהם הם קורבנות המילחמה הראשונה. כאשר היא פרצה, נפרדו גם כאשר הבעל שוהה ימים רבים הרחק מן הבית.

כשפרצה המילחמה, בעלי היה ירוק כמיל-חמות, נכון, קצין נקבע, אבל צעיר, וזו היתה לו המילחמה הראשונה. כאשר היא פרצה, נפרדו דרכינו. הוא עלה צפונה ואני נשארתי בבית, המשכתי להפעיל אותו — אבל עזובה, עצובה, פוחדת ודואגת רק לו.

ואז הוא נפגש כמוות נפצע הראשונה ועוד החיים ירד. הוא שב הביתה ואמר: החיים שווים רק כדור מיקרו אחד, וצריך למצות מהם הכל ומחר. הייתי המומה. האיש לא היה אישי מתמיד. אבל שתקתי.

ואז התחיל הריחוק. הוא תמיד בדרכים, בצפון הרחוק, שם הוא נפגש גם אתה, והיא כמרים ואם כי אילדה ממש, היא נתנה לו הכל ומחר, כי החיים ארוכים קצרים. זו מילחמה.

המרחק בינו לבני גרל, ולבית של סוף השבוע כבר לא היה כליך ערר. כשהוא נחת פיתאום כימי חול, בארבע בוקר, אסור היה לשאול כלום. מאומה. הוא עיף מהדרכים שעבר כלילה, כדי להגיע. אבל הבית קיבל תחושה של תחנה, של מוטל-דרכים, של חניית-ביניים — ואין מילה טובה בשבילי.

ואז, יום אחד, הגיע הרגע והשקרים ניגלו לי ועולמי חרב. אבל אז עמדתי מול המראה ואני יפה ועדיין כליך צעירה והחלטתי, וחתכתי. חתכתי שנים של נישואין והותרתי ילדים בלי אבא בבית. לילדי הקבע זה קל, כי גם ככה אביהם רק תיפקד בחצי משרה. א"א, ראשון-לציון

תיסמונת הזנב

מה צריך לעשות מפחד זוטרי, המצוות לשיחת טלפון בתפקיד וקולט את קול מפקדו העליון, הרבי-ניצב (העולם הזה 27.2)?

משהו לא מתחבר לי פה. המיטרה קיבלה אישור משופט וצויתה למי שצויתה. כסדר. אבל כאשר המצוות, או עורך רוחה-ציות, בדריגת מפקח, מעלה בחכתו, לא פחות ולא יותר, את המפקח הכללי של ממשלת ישראל, אז ממש-כים כאילו לא קרה כלום ומכינים עצצת-זמן?

אני לא מבין כיצד זה מתיישב עם מינהל תקין. האם אין במיקרה כזה על המפקח להיוועץ עם קצין בכיר ממנו, או אולי צריך לאזור עוז ולפנות לאשר לא מבקר-המדינה? המפקח הולך ומסתבך, מדבר כל מיני דברים בטלפון, ואין איש שם לב, לא מעיר, לא עוצר, לא מתריע.

זה מזכיר לי את המתחולל בטלוויזיה, שאחרון העובדים עושה שם ככל העולה על רוחו, עד שפיתאום יגלה המנהל של הרשות שהגג עומד ליפול על ראשו. וזאת תיסמונת כזאת במינהל הציבורי בארץ, תיסמונת הזנב המכשכש ככל. אדם חביב, ירושלים

קונקורנציה לממשלה

גליון העולם הזה (27.2) גדוש קצינים בכירים כמעט כמו ישיבת ממשלה ביום הראשון לשבוע.

לפעמים גליון של העולם הזה נראה כמו ישיבה של ממשלת ישראל. שם, נרמה לי, מצויים איוה שלושה רביאלופים מיל' (רבי, ברלב וגור), שני אלופים מיל' (ויצמן ושרון) ואפילו סגן-אלוף מיל' אחד לרפואה (מודעי).

כהעולם הזה, בגליון האחרון, הופיע רביאלוף לוי פעמיים (עם תת-אלוף יצחק מרדכי ועם תת-אלוף שלמה אליה) ואלוף שרון פעמיים (אך אפשר אחרת, עם ההיקף שלו) ואלוף הרצל שפיר פעם אחת.

ואחר-כך: תת-אלוף מירחי מן התותחים ואלוף-מישנה עמי גלוסקא, שלישו של הנשיא (אומנם בלי תצלום, ורק כחותם על מיכתב) וכשביל הצדק גם רביסון מיל' הח"כ פינחס גולדשטיין, בוגר הפנימייה הצבאית.

כנגד נבחרת כזאת כבר לא מפליא שמופיע גם אלוף-מישנה אחד מן ההיסטוריה, אלפרד רדל, המכניס לעצמו כדור בראש.

אליהו ברושי, גבעתיים

הצעה למשורר צבאי

הקורא רבינוביץ איננו מתפעל מפיטוי (העולם הזה 27.2) של קצין צנחנים וחיל רגלים ראשי.

(המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקדמי:

"הנבלות" של יצחק רבין

העולם הזה' חושף את זהותו של המקור הבכיר, האחדאי להדלפת התפרצותו של יצחק רבין נגד החיילים הצרפתיים ביוניפ"ל.

מחפשים את השדר

אברהם שריר, שרה-התירוח, הגזים כנר"א במילחמתו נגד המנהיג יצחק מודעי. יריביו החליטו להענישו, כשכל השיטות כשרות: חקירות בענייניו הכספיים, ציתותים לטלפונים, תלונה בניציות שירות המדינה ואפילו הפעלת המיטרה וכלכלר לפגוע בשר.

על חבל דק

חוסני מובארכ הכין את יוזמתו בקפי' דנות, וכעת הוא מהלך על חבל דק. בנתיים משתדלים בלם — פרס, ערפאת, חוסין והנשיא רבן — שלא להרעיד את החבל. מהם הסיכויים שהתהליך ה' מדיני הנכוחי יוביל סוף סוף לשלום במזרח?

שופט על הכונת

מדוע נפטרה העדה, אחרי שהופיעה לפני השופט הבאר-שבעי אליהו גלנר? מדוע נתבקש בית-המישפט העליון להריחו?

פרקליטים

כבני-אדם

העיתונאי גבריאל שטרסמן, שהוא גם עורך-דין, מגלה בספר חדש פכים קטנים מתולדות המישפט בארץ: מי היתה עורכת-הדין הראשונה, מדוע שבר דב יוסף את השלט של יעקב שימשון שפירא ואיך נהן אנוור אל-נוסייבה הכ' דורגלן בשוטר הבריטי.

סרטי המחר

הנושא המרכזי בפסטיבל ברלין השנה היה הפקטים מיוחדים: כיצד מגייסים את המדע והטכניקה של היום, כדי לייצור צור אצל הצופים את אשליית המחר. עדנה פינרו מדווחת.

המתדלקות

חמש צעירות בוגרות-תיכון מאיישות תחנת-דלק בצומת מסובין. איכות הדלק לא עלתה, אולי, אבל השרות הוא יעיל ואדיב הרבה יותר.

- חלון-ראווה - מיגוון רחב, קונים מעטים 22
- מה הם אומרים - הלואי שכל הנוסעים (במטוסים) יהיו כמו ראש-הממשלה! 26
- תשבצות - קוו וואדיס, חיים הרצוג (6 אותיות) 28
- גם זה וגם זה - דיאטת הכלה וספר חדש 29
- ספורט - מה הסיכויים לנצחון שני באיטליה 33
- קולנוע - הקשר בין מצב החקלאים בארצות-הברית והפלשה הסובייטית לאפגאניסטאן 34
- רחל המרחלת - הפתעה באבטיח תמרורים - ארבע בנות וארבעה בנים לרב 42

כתבת השער האחורי:

חיים חדשים

סיפורה האישי של תמר לבית דנציגר: את אביה האמיתי הכירה רק בגיל 16 * בעלה הראשון נהרג בתאונה, אביה נהרג בתאונה, בתה נפצעה קשה בתאונה * היא נישאה לאחר האסירים הביטחוניים המפורסמים ביותר, התגרשה, וכיום, בגיל 44, היא פותחת בחיים חדשים ומקווה כי הגורל יאיר לה פנים.

לרטץ

אורי אבנרי על הקללה של הפוליטיקאים, שלא הוכרה בתורה, גם לא במיתולוגיה היוונית: הרטציה. שימעון פרס מרטץ את ראשיה-המשלה המיוערת-לפורענות יצחק שמיר. המרוטץ צריך לבלוע צפרדעים גדולות, כמו יוזמות-שלום, כדי לשמור על תיקויות-ה' כיסא. מהקללה הזאת אולי תצמח לעם ישראל ברכה.

הכדור של אייל

לכדורגלן אייל בגלייבטר יש סבא מאמן (אליעזר שפיגל), אבא שהוא חבר הנהלת הקבוצה (דני בגלייבטר) אך, בעיקר, דוד מפורסם: סס: גיורא שפיגל האג' די. במשפחה כזאת אסור לשנות ולפשל.

רחל המרחלת מדווחת:

התצוגות הפרטיות של אירית פדרמן • לנדאו (בתמונה) • הרומן החדש של אבי נשר • גט זריץ במישפחת יגלום • בעלה-לשעבר של ריבקה מיכאלי ואשתו-לשעבר של אושיק לוי מת-חנתים • השעשועים של גברת ברוריה בודקובסקי.

המדורים הקבועים:

- מכתבים - חרוזים מעיר התפואים קורא יקר - נישואי העולם הזה 3
- תשקוף - לכבוד פורים: הימורים בלונדון 4
- במדריגה - נורמות לבנוניות הנדון - החסרונות והיתרונות של רוטציה 5
- זימן אישי - האיש עם' האש היקדת בלב 6
- אנשים - התפילה החדשה של מודעי הפגישה עם רפול במעלית 7
- שידור - מדוע לא ראו הצופים אפילו גול אחד 15
- הורוסקופ - תאומים יסבלו מדיכאון, הגדיים יצליחו בעסקים 16
- 20
- 21

בקומה שפופה

בתמי' (בקומה זקסוה'), מופלגתו של אהרון אנוחצירא, סוגרים את הקופות, העסקנים נמלטים והבוס עצמו הוסך בשירות-מלפון. כמו בכל עסק פושט רגל, מקצים בכל זאת לי' ישרעה — אולי תרומות מחוץ-לארץ יצילו אותם.

הח"כיות

יש בהן נשים נאורות, יש בהן חשוכות ופרימיטיביות, אך רובן עולות על הממוצע הגברי בכנסת. זהו דיוקנו של עשר ה"ח"כיות בכנסת ה-11.

כדי ליהנות ממין, צריך לעבוד קשה. ולעשות את זה כל היום! מסבירה רות חוצ'נר, סכסכולוגית במיקצועה. היא גם מסבירה איך: לא לקיים יחסים כעניין שבשיגרה, לדעת להש' לים עם מיגבלות הגיל'.

אופנת הרב

כמה יצרנים פרשו השנה משבוע האופנה. אנחנו מייצרים דגמים יקרים, והקניינים מחפשים דברים זולים, הם אמרו. לתוך החלל הריק התפרץ אברהם ששירא, הרב והח"כ, שהציג סוודרים ממיפעלו, בין ביגדיה-הגוף, ה' שמלות והגי'נסים של אחרים.